

og således blev uddannet via mesterlærere. Det betød naturligvis, at ikke blot blev hans uddannelse kontant og konkret og ledsaget af evne til at klare en vanskelig situation i en snæver vending, men det betød også, at der var selvstændighed i uddannelsen. Journalisterne blev ikke dengang skåret over en kam, de blev lige så forskellige, som mennesker og meninger er forskellige.

Anderledes, i hvert tilfælde efter min erfaring, da Journalisthøjskolen blev oprettet. Dette skete selvsagt i den bedste hensigt. Journalistelever skulle lære mere og vide bedre. Men resultatet var, at journalisterne i alt for vid udstrækning kom til at mene det samme. De fik samme skoling og dermed ofte samme holdning.

Jeg har været udsat for handlinger på Journalisthøjskolen, som i ubehagelig grad har mindet om hjernevask og ensretning: meninger, der ikke måtte udtrykkes, holdninger, der ikke kunne få ørenlyd, kætterier, der skulle brændes. Og jeg sagde til mig selv: Hvor langt bedre er det ikke med mesterlæreren?

Også disse erfaringer betyder, at jeg og vi er meget imødekommende over for dette forslag. For ganske vist har det ikke med journalistuddannelsen at gøre, men det har med den praktiske uddannelse og det selvstændige greb om tingene at gøre, overvåget og hjulpet af en mester. Egentlig kan vi ikke forestille os en bedre måde at blive uddannet på.

Man bliver ansvarlig for sit arbejde eller sit resultat, og man har samtidig en mester at rådspørge, som kan hjælpe en over døde punkter eller uløselige vanskeligheder.

Jeg husker mange skoletrætte unge mennesker, nogle af dem mine konfirmander, som havde umådelig godt af at komme ud i praktisk virksomhed som lærlinge i mesterlære. Men jeg husker også dem, der efter mesterlæreren ophævelse fortsatte på skolebænken og vantrivedes ved det.

Vi er overbeviste om, at dette forslag om en ny mesterlære vil være til gavn og glæde for mange unge, og at det vil sætte flere af dem i stand til at gå i gang med en uddannelse.

Lad os blot tilføje, at vi tillige er overbeviste om, at ikke mindst unge med indvandrerbaggrund vil få glæde af denne mesterlæreordning, fordi den gør det enklere at gå i gang uden sproglige eller teoretiske krav.

Lad mig endelig understrege, at Dansk Folkeparti i 3½ år har anbefalet mesterlæreren genindførelse og drevet på med dens realisering. Såle-

des har vi i dag også grund til at glæde os over forslaget.

På den måde er der god mening i, at lovforslaget tillige er en del af den integrationsaftale, som Dansk Folkeparti indgik sammen med regeringen den 17. juli. Via denne nyordning er der mulighed for virkelig integration. Det vil sige, at den unge indvandrer kommer i et arbejde og dermed et fællesskab sammen med danske unge, der derved kan oplære ham i og lære ham dansk sprog og dansk skik og brug.

Vi er ikke i stand til at finde virkelige svagheder ved forslaget, heller ikke efter læsning af høringsssvarene, og vi siger med glæde ja til lovforslaget om ny mesterlære.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Vi har i dag det, der hedder praktikadgangsvejen. Kan hr. Søren Krarup forklare mig, hvad forskellen er på mesterlæreren og praktikadgangsvejen, og hvorfor den i virkeligheden ikke var god nok?

Det er en mulighed, der har været benyttet af ganske få. De unge ønsker den ikke, arbejdsgiverne ønsker det ikke, og hvad skulle så gøre, at mesterlæreren i virkeligheden gjorde den store forskel? For mulighederne har faktisk eksisteret, helt tilbage fra vi etablerede de daværende efterordninger og andre ordninger.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er jo fuldstændig rigtigt. Der har hele tiden været to veje. Der har været det, der hedder skoleadgangsvejen og praktikadgangsvejen. Men dette er altså den nye mesterlære, som på en helt anden måde gør praktikken praktisk, det vil sige altså virkelig lægger den ud på arbejdspladsen som den gamle mesterlære, og på den måde virkelig også gør det til et spørgsmål om en lærling under en mesters undervisning og vejledning. Det er en udvidelse af det praktiske, som ganske givet vil komme mange, mange unge mennesker til gavn.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Er vi ikke enige om, at det, der står i lovforslaget, er, at det kun er i det første år, mesteren får ansvaret, i øvrigt i samarbejde med skolen og med en uddannelsesplan for det, der hedder mesterlæreren? Resten foregår via hovedforløb, li-